

ศักยภาพวัดเขabantangtrayเพื่อวางแผนพัฒนา เป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรี

ทูน อนุสันธิ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทความสำคัญและศักยภาพที่เป็นคุณสมบัติของวัดเขabantangtray เพื่อวางแผนพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรี โดยทำการศึกษาบทบาทและความสำคัญของวัดในด้านประวัติศาสตร์ ด้านทรัพยากรเหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ด้านทรัพยากรเหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และประเพณีวัฒนธรรม ที่เกี่ยวเนื่อง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาด้วยวิธีสำรวจภาคสนาม ประกอบการสัมภาษณ์ผู้รู้ และตรวจสอบกับเอกสารตีพิมพ์ ที่เกี่ยวข้อง สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

วัดเขabantangtray มีประวัติความเป็นมาโดยเด่นทางด้านประวัติศาสตร์ มีความเกี่ยวเนื่องกับพระมหากษัตริย์ มาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลายจนถึงรัตนโกสินทร์ ดังเช่น เป็นสถานที่ใช้ประกอบพระราชพิธีถือน้ำพิพัฒลัตยาในอดีตจนกระทั่งปัจจุบันรวมทั้งหน่วยงานของจังหวัดยังใช้ประกอบพิธีเสกน้ำพระพุทธมนต์ศักดิ์สิทธิ์ในครั้งงานเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ และ 6 รอบ จนถึงโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมายุครบ 80 พรรษา ในวันที่ 5 ธันวาคม 2550 เนื่องด้วยวัดนี้มีบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์

ศักยภาพในด้านทรัพยากรเหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ จากสภาพแวดล้อมวัดนี้ตั้งอยู่บนริเวณเขabantangtray ซึ่งอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพรรณไม้ ให้ความร่มรื่น เหมาะสมแก่การท่องเที่ยวชมทัศนียภาพที่เป็นธรรมชาติ มีจุดมุ่งหมายด้าน คือ ทัศนียภาพเมือง ทะเล และภูเขา

ศักยภาพด้านโบราณสถาน วัดเขabantangtrayประกอบด้วยลิ่งที่สำคัญในเขตพุทธวัล และเขตลังมหาราส ล้วนมีคุณค่าทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี และประวัติศาสตร์ศิลป์ ตามรูปแบบเป็นตัวแทนของบุคลสมัย นับว่าเป็นแหล่งดึงดูดใจต่อนักท่องเที่ยวามนัสการเครื่องบูชาลิ่งสำคัญในทางพระพุทธศาสนา เช่น รอยพระพุทธบาทวัดเขabantangtray ตามที่พระมหากษัตริย์ในอดีตทรงพระราชนำเนินเสด็จมาวัดนี้

ศักยภาพด้านประเพณีวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น ประเพณีที่สำคัญและโดดเด่น ได้เป็นประเพณีของจังหวัด ได้แก่ ประเพณีตักบาตรเทโว กิจกรรมสำคัญ คือ ประเพณีตักบาตรข้าวต้มทาง อันเป็นลีสันทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี

Abstract

The purpose of this study was to investigate the roles, the importance, and the potential of Wat Khao-Bangsai for its development planning to become one of tourism resources in Chonburi Province. The study was focused on the roles and importance in the aspects of history, natural tourism resources, and arts and culture tourism resources in relation to historical site, ancient remains, works of art, and relevant customs and culture.

The study was conducted by means of field survey, informant interview, and related publications search. The findings revealed as follows:

Wat Khao-Bangsai has an outstanding history in the historical aspect in that it has a connection with the kings since the late Ayuddhaya Period until that of Rattanakosin. It has been used as the venue for the Royal Ceremony of Drinking the Water of Alligiance to the King from those days up to now. Also, it is the venues for governments provincial organizations to perform the ceremony of consecration holy water in the celebrations of His Majesty the King's 5-Cycle and 6-Cycle Birthday Anniversary, and the celebration of His Majesty the King's 80-Year Anniversary on the 5th of December 2007 because of its holy water pond.

In the aspect of natural tourism resources, Wat Khao-Bangsai is located in the area of Bangsai Hill, where there are plenty of trees providing pleasant shade. It is thus an appropriate place for natural scenery sightseeing. In fact, there are many beautiful scenic points including city, sea, and mountain views. In the aspect of historical site, Wat Khao-Bangsai consists of important things in both of Buddha Images zone and Buddhist monks residence zone valuable in history, archeology, and art history, representing the form and pattern of an era. Besides, it is a tourist

attraction for paying homage to important things in Buddhism, e.g. Lord Buddha's footprints at Wat Khao-Bangsai, where the former kings used to visit. Finally, in the aspect of customs and culture of local communities, the most important and most popular custom of Chonburi Province is Tak Bat Thevo, which becomes the highlight of local culture of the people in Chonburi Province.

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมหนึ่งของมนุษย์ที่เกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการอย่างรู้อยากรู้สืบสานมรดกโลกใหม่ทั้งนี้เป็นสิ่งธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นจึงทำให้เกิดการเดินทางจากถิ่นที่อยู่อาศัยของตนเองไปยังถิ่นอื่นๆ ทั้งใกล้และไกลแล้วแต่โอกาสและความสามารถ ที่จะเดินทางไปได้ ปัจจุบันการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมจากคนทั่วไปเป็นอย่างมากเนื่องจากเป็นกิจกรรมพักผ่อนในช่วงเวลาหนึ่งๆ ของชีวิตมนุษย์และทำให้ได้รับความรู้จากสิ่งใหม่ๆ ที่ได้ไปพบเห็น นอกจากนั้นแล้วการท่องเที่ยวยังสามารถทำรายได้เข้าประเทศปีละเป็นจำนวนมาก (พรศุลี อินยะรัตน์, 2547)

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ) ได้เสด็จประพาสทางเรือมา
ประทับแรมที่ตำบลนีทรังทอดพระเนตรเห็นว่ามีภูมิประเทศ
ที่งดงามมาก จึงโปรดให้สร้างวัดขึ้นที่เชิงเขานี้ ระหว่าง
พ.ศ. 2249-2275 และได้สร้างปูชนียสถานไว้อิทธิพลของแห่ง^{น้ำ}
วัดนี้เคยเจริญรุ่งเรืองอยู่ชั่วระยะหนึ่ง แล้วกลายเป็นวัดร้าง
จนถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 3)
พระองค์ได้โปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระยานรรມมหาปะยูรวงศ์
ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งเจ้าพระคลังว่าที่สมุหกลาโหมยกทัพ
ไปปราบอังยีที่วัดคงคาลัย ตำบลบางทราย อำเภอเมือง
จังหวัดชลบุรี หลังจากปราบอังยีลงได้แล้วเจ้าพระยาพระคลัง^{น้ำ}
ได้นำชาลังให้ปลัดทรัพย์สถาปนาวัดเขabantangtrayขึ้นมาใหม่
ในปีพ.ศ. 2390 ต่อมาวัดนี้ได้รับการบูรณะอีกครั้งในรัชสมัย
พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5)
โดยพระยาวิชิตชลเขต ผู้กำกับราชการเมืองชลบุรี กับพระ
ราชาคณะหลายรูป ศาสนสถานที่ได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์
ได้แก่ มนต์ป พระพุทธบาท เจดีย์ วิหาร ตึกพานักเจริญ
ภารนาและบ่อน้ำ เป็นต้น ในระหว่างที่พระบาทสมเด็จ
พระมงกุฎากล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) ทรงผนวชอยู่ พระองค์
ได้เสด็จธุดงค์ไปนมัสการพระพุทธบาท และเสด็จเยี่ยมเจ้าอาวาส
วัดเขabantangtrayเมื่อปี พ.ศ. 2447 ทางราชการเคยใช้วัด
เขabantangtrayเป็นสถานที่ประกอบพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา
ตามข้อมูลวัดแห่งนี้ เป็นวัดธรรมยุตมีประวัติความเป็นมา^{น้ำ}
เกี่ยวกับ สมเด็จพระพุทธไมไซจารย์ (ญาณวารເຕຣ) เคยมา^{น้ำ}
จำพรรษาณ วัดแห่งนี้ได้สร้างถาวรวัตถุไว้หลายอย่าง ให้เยาวชน
รุ่นหลังลักษณะ (กรรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ, 2525)

วัดเขานางหารายมีภูมิประเทศเป็นภูเขางาม สามารถมองลงมาเห็นทิวทัศน์จังหวัดชลบุรี เป็นแหล่งชมวิวที่สวยงามโดยเฉพาะยามเย็น เนื่องจากวัดมีพื้นที่อยู่ริมถนนสุขุมวิทซึ่งเป็นเส้นทางหลักไปสู่ภาคตะวันออก ซึ่งน่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับโบราณสถาน ในขณะเดียวกัน ก็เป็นจุดเชื่อมของแหล่งท่องเที่ยวภาคตะวันออก เช่น เมืองพระราเมืองศรีพโล และวัดอ่างคีลากจากปัจจัยดังกล่าว วัดเขานางหารายในปัจจุบันน่าจะเป็นที่นิยมสำหรับท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรมมากกว่าที่เป็นอยู่ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาศักยภาพวัดเขานางหารายเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของวัดเขานางหาราย ทั้งส่วนที่เป็นธรรมชาติ และส่วนที่เป็นสถาปัตยกรรม ซึ่งเป็นงานศิลปกรรมและส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เห็นสมควรอนุรักษ์ไว้อย่างเป็นระบบ อันจะทำให้คนในท้องถิ่นเกิดความภาคภูมิใจในแหล่งท่องเที่ยวของตน และเห็นความสำคัญในการอนุรักษ์ และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของตนให้มากขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจะได้นำผลงานวิจัยนี้ไปปรับใช้กับแหล่งท่องถิ่นอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้
1. บทบาทและความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของวัด
2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
3. ทรัพยากรและคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรม ในสถาน
โบสถ์วัดๆ
4. ประเมินวัฒนธรรม ความสัมพันธ์กับชุมชน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษา ค้นคว้า
ไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้
กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา
  - 1.1 ศึกษาลักษณะทั่วไปของวัดเขabantangtray
เช่น ที่ตั้ง อาณาเขต
  - 1.2 ศึกษาลักษณะที่เป็นจุดเด่นของวัดเขabantangtray
2. ขอบเขตด้านพื้นที่ เนื่องจากวัดเขabantangtray
มีคักiyaphapที่ทำการศึกษาครั้งนี้ คือ
  - 2.1 พื้นที่ที่เป็นแหล่งธรรมชาติ
  - 2.2 พื้นที่ที่เป็นสิ่งก่อสร้างที่มีคุณค่าทางด้าน
ศิลปกรรม

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง "ศักยภาพวัดเขabantangtray
เพื่อวางแผนพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดชลบุรี"
การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาศักยภาพในด้านต่างๆ ของ
วัดเขabantangtray ได้แก่ สภาพภูมิทัศน์ ประวัติวัดและอาคาร
สถาปัตยกรรมที่แสดงถึงความเจริญของท้องถิ่น เพื่อเป็นข้อมูล
ประกอบใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาเป็นแหล่ง
ท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี สำหรับวิธีการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัย
ได้ดำเนินการดังนี้

1. ขั้นสำรวจและศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยการ
สำรวจและศึกษาเอกสารที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษาจาก
แหล่งเอกสารต่างๆ เพื่อใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการเขียน
เค้าโครงวิจัยและประกอบในการศึกษาค้นคว้า

2. ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเก็บรวบรวมข้อมูล
จากเอกสารและด้วยการไปสำรวจพื้นที่ ศึกษาโดยใช้ภาพ
ถ่ายประกอบ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและการใช้แบบ
สัมภาษณ์ (Open – end Questionair) ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลเพื่อสรุปผลการวิเคราะห์

2.1 การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด
ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจาก เจ้าอาวาสวัด ผู้ใหญ่บ้าน
ผู้นำท้องถิ่น ผู้ทรงคุณวุฒิ การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์
เชิงลึก (In – depth Interview)

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลของวัดเขabantangtray

2.2.1 สถานที่ตั้ง

2.2.2 ประวัติความเป็นมา

2.2.3 บุคคลสำคัญ

2.3 การเก็บรวบรวมสิ่งที่มีอยู่และเป็นจุดเด่น
(สภาพแวดล้อมทั่วไป)

2.3.1 สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น

2.3.1.1 สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเป็นโบราณ
สถานภายในวัด

2.3.1.1.1 เชตพุทธาวาส

2.3.1.1.2 เชตลังมหาวาส

2.3.1.2 สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นที่เป็นงาน
ศิลปกรรม

2.3.1.2.1 รอยพระพุทธบาท

2.3.1.2.2 มนต邦

2.3.1.2.3 หอรำฆัง

2.3.1.2.4 ศาลาราย

2.3.2 สิ่งที่เป็นธรรมชาติ

2.3.2.1 บริเวณที่เป็นต้นไม้

2.3.2.2 บริเวณจุดชมวิว

2.3.2.3 บริเวณบรรยายกาศของจุดชมวิว
ลานพักผ่อน

2.3.2.4 แหล่งสันทนาการ

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากสภาพแวดล้อม
ของวัดเขabantangtray ผู้วิจัยเก็บข้อมูลดังนี้

2.4.1 เล่นทางการคมนาคม ที่สามารถติดต่อ
สื่อสารจากภายนอกไปยังวัด

2.4.2 บริเวณจุดพักผ่อนชมวิวทิวทัศน์

2.4.3 แหล่งที่เป็นธรรมชาติที่น่าสนใจ

2.4.4 บริเวณวัด เชตพุทธาวาส เชตลังมหาวาส

2.4.5 ความสำคัญทางประวัติศาสตร์

2.4.6 วิเคราะห์พื้นที่

2.4.7 ความเชื่อมโยงบริเวณอาคาร จุดสนใจ
ต่างๆ ภายในวัด

3. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษา
ครั้งนี้ เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและพื้นที่ศึกษาระหว่าง
เดือนเมษายน 2550 – มิถุนายน 2550 เครื่องมือที่ใช้ใน
การเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แนวทางการสัมภาษณ์
อย่างเจาะลึกและการใช้แบบสัมภาษณ์และ มีวิธีดำเนินการ
ตามขั้นตอนดังนี้

3.1 การสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย ค่าตอบที่ใช้
ครอบคลุมเนื้อหาในขอบเขตของงานวิจัย เช่น อายุของวัด
บทบาทความสำคัญ ประวัติความเป็นมา บุคคลสำคัญที่
เกี่ยวกับวัดนี้ แหล่งที่เป็นสถานที่สำคัญ มีคุณค่าควร

อนุรักษ์ไว้ แหล่งธรรมชาติที่เชื่อมโยงกับวัด กิจกรรมประเพณีวัฒนธรรม ชุมชนที่มีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องต่อวัด

3.2 ฝ่ายด้านการท่องเที่ยว

3.2.1 การเดินทางคุณภาพ

3.2.2 สิ่งอำนวยความสะดวก

3.2.3 ความปลอดภัย

3.2.4 ความสะอาด

3.2.5 สภาพแวดล้อม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้สรุปการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร เพื่อกำหนดแนวทางและประเมินผล โดยอธิบายผลกระทบการศึกษาค้นคว้าด้วยวิธี พรรณนาวิเคราะห์ โดยมีตารางและภาพประกอบดังนี้

4.1 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกซึ่งบันทึกไว้ในแบบบันทึกเสียงมาถอดข้อความโดยสรุปสาระสำคัญตามประเด็นที่กำหนดไว้ในขอบเขตของการศึกษา

4.2 นำข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกในการสัมภาษณ์มาสรุปสาระสำคัญตามประเด็นที่กำหนดไว้ในขอบเขตของการศึกษา

4.3 นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจพื้นที่ มาเขียนแผนที่โดยแบ่งพื้นที่เป็นทั้งหมวดว่ามีกี่ส่วน พื้นที่ที่เป็นธรรมชาติ มีอะไรน่าสนใจ พื้นที่ที่เป็นโบราณสถานมีอะไรบ้าง อาคารที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์มีจำนวนกี่แห่งและมีความสำคัญอย่างไร

4.4 นำแผนที่ทั้งหมดมาแบ่งเขตแล้วแทนที่ด้วยสี สีเขียวที่เป็นแหล่งธรรมชาติจำนวนกี่แห่ง สีเหลืองเป็นเขตวัดจำนวนกี่แห่ง สีน้ำตาลอาคารสำคัญทางประวัติศาสตร์ กีฬา อาคาร สีฟ้าเป็นเขตพุทธวาราส สีม่วงเขตลังชาววาน มีกี่ส่วนของพื้นที่ทั้งหมด มีส่วนใดที่ที่เชื่อมโยงส่วนอื่น ผสมผสานให้เกิดแรงดึงดูดใจแก่ผู้มาเยี่ยมชม

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาจากวิธีการสำรวจภายนอก ประกอบการสัมภาษณ์ผู้รู้ และตรวจสอบกับข้อมูลจากเอกสารตีพิมพ์ที่เกี่ยวข้อง สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ความสำคัญของวัดในทางประวัติศาสตร์

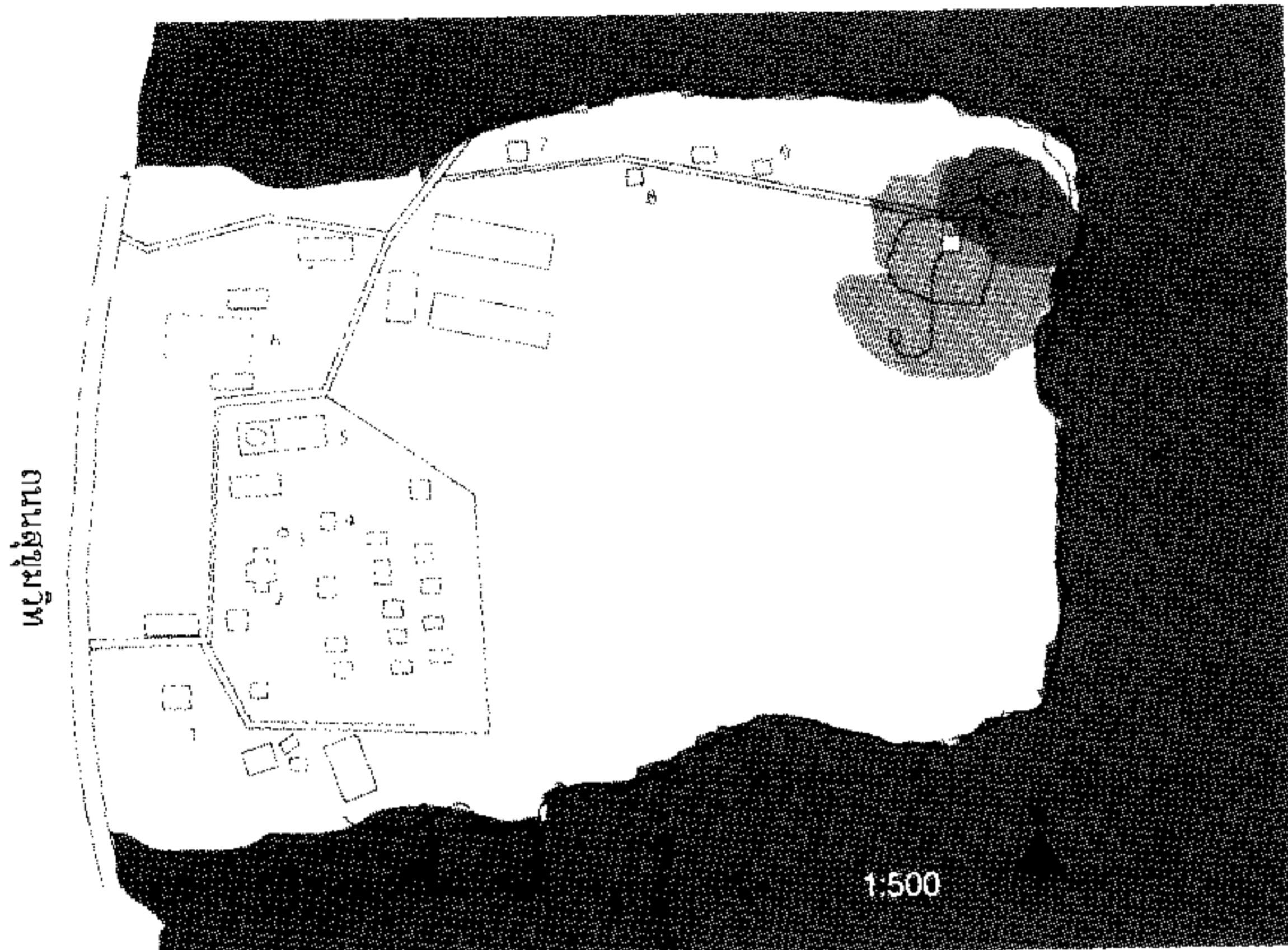
1. ประวัติวัด จากการศึกษาพบว่ามีเอกสารและข้อมูลกล่าวถึงดังนี้ จากตำนานและคำออกเล่าถึงความเป็นมาของวัดเขabantangtray นี้ว่า ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย เข้าใจว่าเป็นสมัยของพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ นักประวัติศาสตร์ท้องถิ่นกล่าวว่าพระองค์ได้เสด็จมาณ ที่แห่งนี้ เสด็จนมัสการรอยพระพุทธบาท และทรงชื่นชมธรรมชาติว่ามีความร่มรื่น เกิดความประทับใจในธรรมชาติว่าสวยงามยิ่งนัก จากนั้นวัดนี้ก็ถูกทึ้งร้างมาในช่วงระยะเวลาหนึ่ง พ.ศ. 2390 ตรง

กับรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่ 3) ได้บูรณะปฏิสังขรณ์วัดขึ้นมาใหม่ เนื่องจากถูกปล่อยทิ้งร้างมานาน โดยมอบให้สมเด็จเจ้าพระยาบรมมหาประยูรวงศ์ (ดิล บุนนาค) เป็นผู้สถาปนาวัดเขabantangtray ต่อมาถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) โปรดเกล้าฯ ให้ซ้อมแซม โดยเจ้าพระยาทิพารวงษ์ (ข้า บุนนาค) เป็นผู้ควบคุมการบูรณะครั้งนี้ พ.ศ. 2445 รัชสมัยพระบาทสมเด็จจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว(รัชกาลที่ 5) ได้มีการบูรณะปฏิสังขรณ์อีกครั้งโดยพระยาวิชิตชลเขตเจ้าเมืองชลบุรี ในสมัยนั้น งานนี้มาเป็นวัดเขabantangtray ก็มีความเจริญรุ่งเรืองมาตามลำดับจนทางราชการได้ใช้สถานที่พราหมณ์วัดเขabantangtray ประกอบพิธีถือน้ำพิพัฒนสัตยาสำหรับจังหวัดชลบุรี ตลอดรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5)

2. บทบาทและความสำคัญของวัด

วัดเขabantangtray ในอดีตเคยใช้ประกอบพระราชพิธีถือน้ำพิพัฒนสัตยา เนื่องจากมีสรณะน้ำสำคัญที่น้ำไหลมาจากยอดเขา 3 ยอดมาร่วมกันที่สะแห่งนี้ นอกจากนั้นพระอุโบสถวัดเขabantangtray ก็มีความสำคัญ เพราะคณะลงกรณ์ที่มีชื่อเสียงอย่างรุป โดยเฉพาะท่านเจ้าคุณสมเด็จพระพุทธโมฆาจารย์ (ญาณวราธร) ก็ได้บรรพชาอุปสมบทจากพระอุโบสถหลังนี้พระอุโบสถหลังนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินถวายพัพพระกฐิน เมื่อ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2430 9 มิถุนายน พ.ศ. 2441 สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากร พระยาชิรญาณวโรรส เสด็จตรวจการคณะลงกรณ์ที่ชลบุรี 10 ธันวาคม พ.ศ. 2442 สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ เสด็จนัมสการพระพุทธบาท และเสด็จเยี่ยมเจ้าอาวาส 1 ธันวาคม พ.ศ. 2447 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ขณะทรงพนวช เสด็จพระราชดำเนินนัมสการพระพุทธบาท และเสด็จเยี่ยมเจ้าอาวาสวัด พระอุโบสถหลังนี้ใช้เป็นสถานที่ถือน้ำพิพัฒนสัตยามาต่อกัน แต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว จนถึงเปลี่ยนแปลงการปกครอง ปี พ.ศ. 2542 ปีเฉลิมพระเกียรติครบรอบ 72 พรรษา ใช้สรณะน้ำจากวัดเขabantangtray เพื่อเตรียมน้ำคั้กดิลิทธีในพระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ ปี พ.ศ. 2550 เนื่องในโอกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมายุครบ 80 พรรษา ในวันที่ 5 ธันวาคม 2550 ได้ทำพิธีเลกน้ำคั้กดิลิทธีจากวัดเขabantangtray วัดเขabantangtray ยังเป็นที่ตั้งของโบราณสถาน โบราณวัตถุที่สำคัญได้แก่ พระมณฑป พระพุทธบาท พระอุโบสถ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากวัดมีฐานะเป็นวัดหลวงจังหวัด

ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านธรรมชาติ

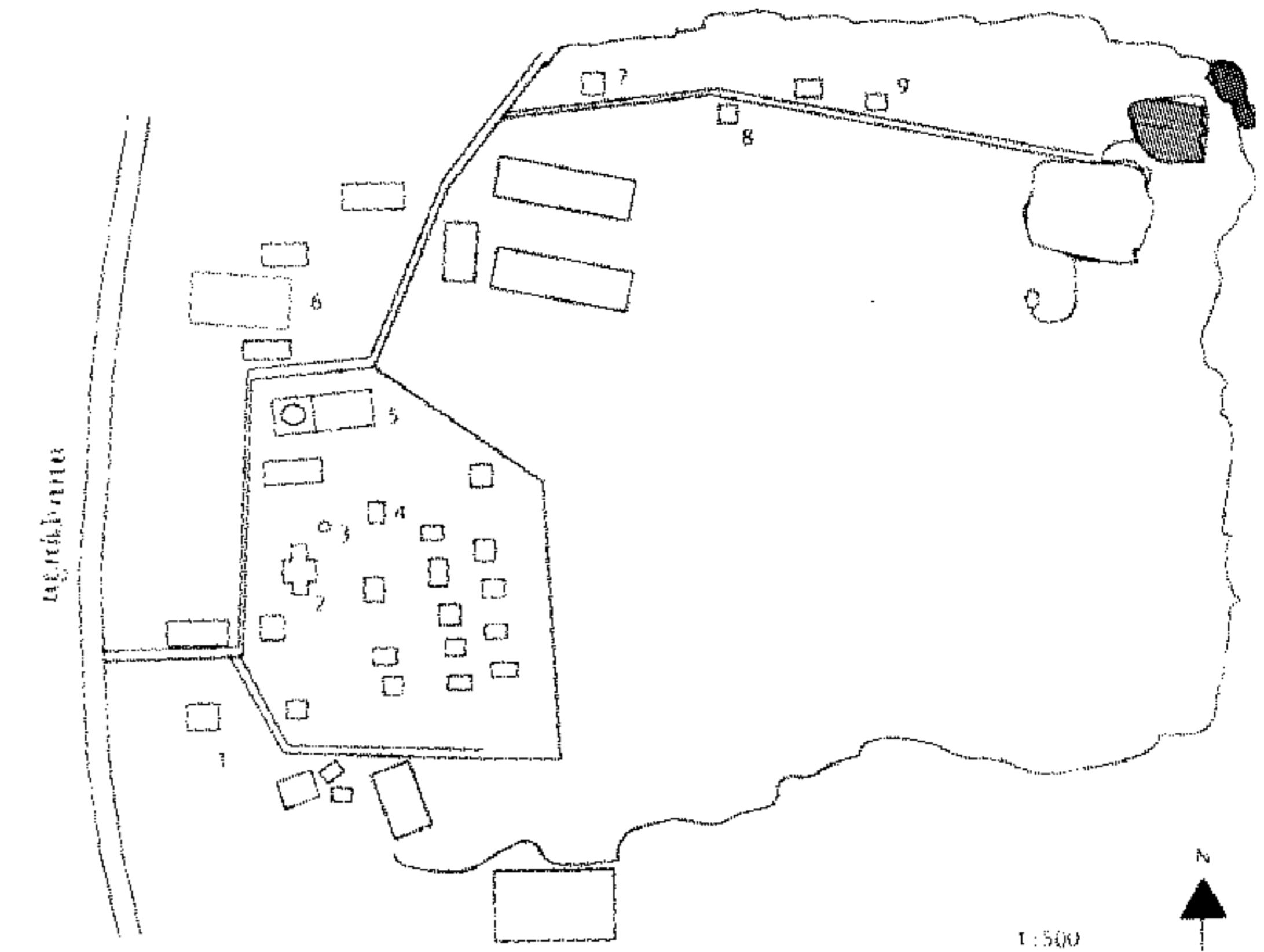
สัญลักษณ์	ความหมาย
	บริเวณที่เป็นป่าเชิงเขา
▨	บริเวณที่เป็นป่าเชิงเขาที่มีความสูงขึ้นไป
■	บริเวณลานกว้างบนเขาเป็นจุดชมวิว
●	บริเวณจุดสูงสุดบนเขา
■■	เขตพื้นที่หน่วยงานทหาร

ภาพที่ 1 แสดงแผนผังตำแหน่งบริเวณเขานางทราย ชลบุรี

1. ตำแหน่งที่ตั้งวัดกับพื้นที่สีเขียว จากการสำรวจและศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติเนื่องจากส่วนหนึ่งของวัดนี้ตั้งอยู่บนยอดเขาลูกหนึ่งของเทือกเขาพระพุทธบาท ซึ่งมีทั้งหมด 3 ยอด ส่วนที่เป็นพื้นที่สีเขียวของเทือกเขาของวัดนี้คิดเป็นพื้นที่โดยประมาณ 70% ของพื้นที่วัดทั้งหมด จึงกล่าวได้ว่าวัดนี้มีลักษณะเป็นที่ตั้งอยู่บนเนินเขาซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ด้วยพรรณไม้ยืนต้น ได้แก่ ไม้แดง ไม้เต็ง ป่าໄผ์ ตามกลางต้นดอกสุพรรณิการ์ ซึ่งขึ้นปกคลุมตั้งแต่บนยอดเขาจนถึงบริเวณเชิงเขา ออกรดกสีเหลืองเป็นช่อ ในระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ทุกปี

ภาพที่ 2

สัญลักษณ์	ความหมาย
	จุดชมวิวบริเวณหลังพระมหาธาตุ
▨	จุดชมวิวบริเวณพระเจดีย์ตัน
■	จุดชมวิวบริเวณยอดเขานางทราย

ภาพที่ 3 แสดงบริเวณจุดชมวิว บนเขานางทราย ชลบุรี

2. จุดชมวิว จากข้อมูลด้านตำแหน่งที่ตั้งที่เป็นพื้นที่สีเขียวบนยอดเขา ทำให้เกิดมุ่งมองเห็นทัศนียภาพจากมุมสูง เช่น

2.1 ทัศนียภาพทางทะเล เป็นทัศนียภาพชายฝั่งทะเล ด้านทิศตะวันตกของทะเลชลบุรี ในระยะกว้างไกล

2.2 ทัศนียภาพชุมเมืองสามารถมองเห็นที่ตั้งอาคารต่างๆ ความสั้งชัดเจนของตึกในตัวเมืองชลบุรี

2.3 ทัศนียภาพชุมชนชาว สามารถมองเห็นความสั้งชัดเจนของทิวเขา และป่าไม้นานาพรรณ

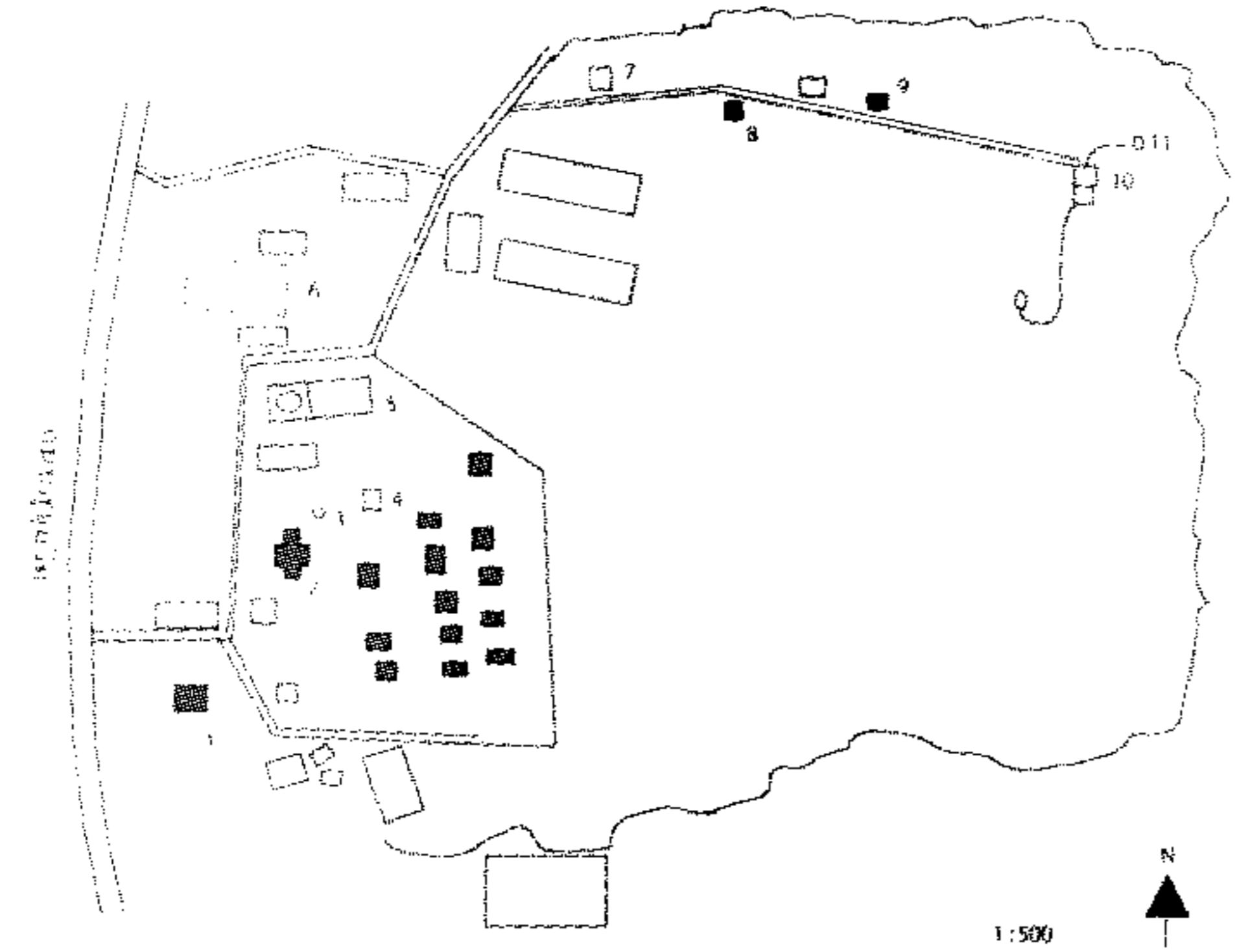
ภาพที่ 4

ภาพที่ 5

ทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านโบราณสถาน

ในการศึกษาวิเคราะห์ด้านนี้แบ่งได้ 2 ส่วน ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประกอบด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และประเภทศิลปวัฒนธรรมประเพณี

สัญลักษณ์	ความหมาย
	อาคารเขตพุทธวاسวัสดิ์เขาง穿戴
■	อาคารเขตสังฆาวัสดิ์เขาง穿戴

ภาพที่ 6 แสดงแผนผังตำแหน่งทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านโบราณสถาน โบราณวัตถุ วัดเขาง穿戴 จังหวัดชลบุรี

1. กลุ่มโบราณสถาน เขตพุทธวัสส โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ผลจากการวิจัยพบว่า แหล่งโบราณสถานดังกล่าวอยู่ในกลุ่มตั้งแต่เชิงเขาไปจนถึงยอดเขา ซึ่งเป็นอาคารที่สำคัญ เกี่ยวข้องกับอาคารที่สร้างขึ้นเพื่อพระพุทธเจ้า เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของการเคารพบูชา มีตำแหน่งที่ตั้งในบริเวณเชิงเขา จนถึงยอดเขา ได้แก่ พระอุโบสถ พระวิหาร ศาลาราย หรือห้อง พระมณฑป พระเจดีย์ตัน และเป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวที่เดินทางกลุ่มโบราณสถาน และเป็นที่ผู้มาเยือนจะสามารถเดินลุ่วใหญ่ อาคารกลุ่มดังกล่าว ดังจะได้กล่าวต่อไปนี้

1.1 พระอุโบสถ ตำแหน่งที่ตั้งอยู่บริเวณเชิงเขา ด้านล่าง ใช้ประกอบพิธีสังฆกรรมของพระสงฆ์ และประกอบในพระราชพิธีเกี่ยวข้องกับพระมหาภัตtriy ในกรณีถือน้ำ พิพัฒนลัตยา ลักษณะรูปแบบ มีแผนผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีพระระเบียง มีพาลีรอบด้าน หลังคาลดชั้น 3 ชั้น 4 ตับ ประดับตกแต่งด้วยช่อฟ้าเป็นรูปนกเจ้า ตามแบบประเพณี นิยมสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ จอมอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) ล้อมรอบด้วยกำแพงแก้ว มีประตูเข้า-ออก 3 ด้าน ประโยชน์ พระอุโบสถหลังนี้ใช้ประกอบพิธีสังฆกรรมของสงฆ์ และพิธีสำคัญ เช่น พิธีพลีกรรมตักน้ำศักดิ์สิทธิ์ และเลกน้ำ พระพุทธมนต์ศักดิ์สิทธิ์ ของจังหวัดชลบุรี ลักษณะฐาน

พระอุโบสถตั้งอยู่บนฐานสิ่งหินลูกแก้วอกไก่ เชิงผนังมีพระระเบียงรอบตัวพระอุโบสถ เชิงผนังพระระเบียงตั้งอยู่บนฐานปัทม์ หลังคา เป็นหลังคามุงกระเบื้อง ช้อนชั้น 4 ตับ ประกอบช่อฟ้าในรายการครุรัตน์ ชุมประดูหันด้านต่างเป็นชุม มงกุฎประดับลงรักปิดทองด้วยลายพุ่มทรงขาวบินท์ก้านยาว

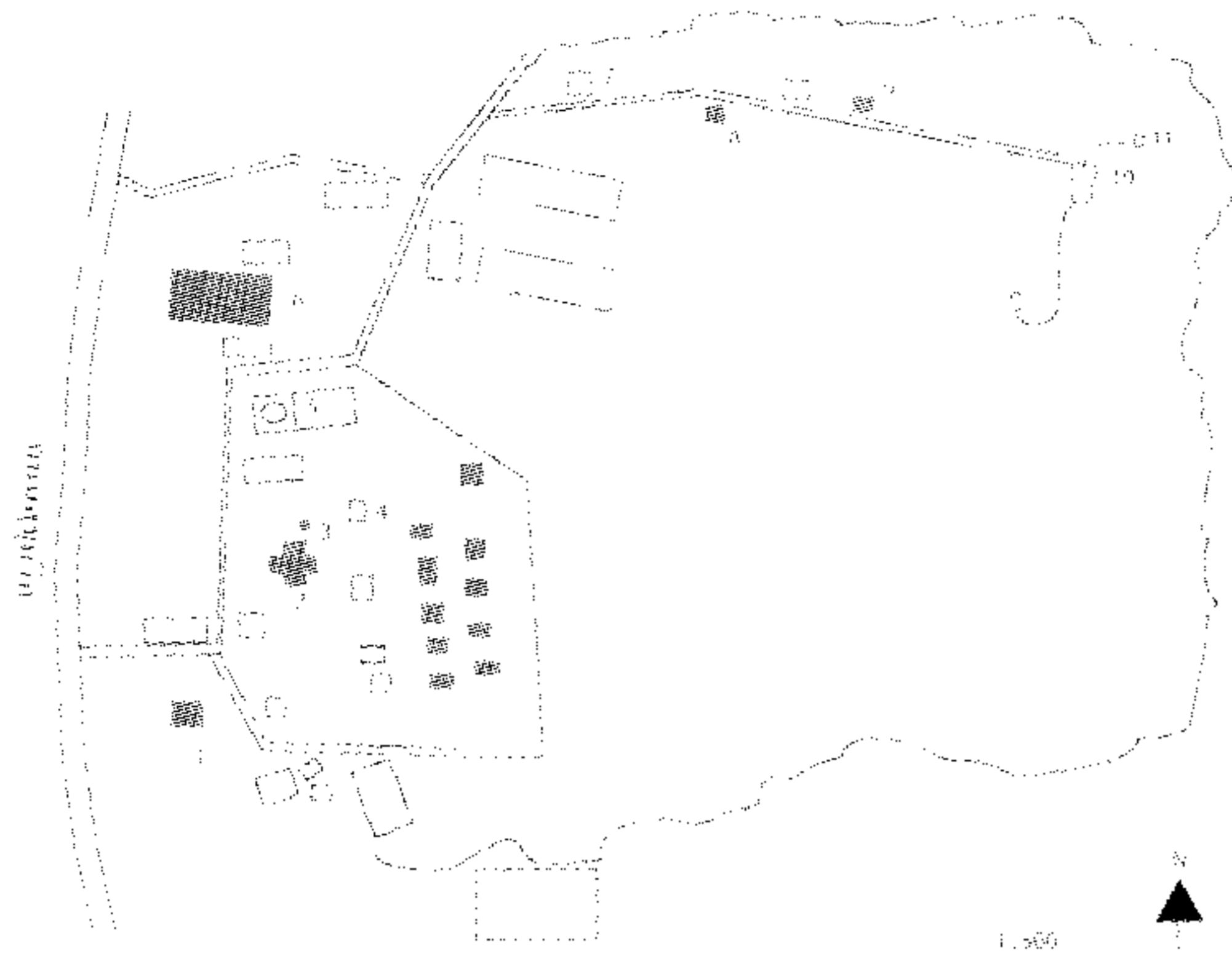
1.2 พระมณฑป ตำแหน่งที่ตั้งอยู่บนลานยอดเขา เป็นส่วนที่ต้องใช้บันไดเดินขึ้นไป เป็นที่ประดิษฐานรอยพระพุทธบาท 2 องค์ มณฑปพระพุทธบาทที่วัดแห่งนี้ ถือว่า เป็นแหล่งดึงดูดให้พุทธศาสนิกชนเดินทางมาบูชาตามคติโบราณ และเป็นที่เคารพนับถือของคนทั่วไปในอดีต ตั้งแต่ชั้นพระมหาภัตtriy และบุคคลทั่วไป ดังเช่น ในรัชสมัยพระเจ้าท้ายสระแห่งกรุงศรีอยุธยา จนถึงสมัยรัชกาลที่ 6 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ลักษณะรูปแบบทางสถาปัตยกรรม เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน ผนังทึบหึ้งสามด้าน หลังคาเป็นชุมมงกุฎ มีประตูทางเข้าทางทิศตะวันตก 2 บาน รอบๆ พระมณฑปมีลานประทักษิณล้อมด้วยกำแพงแก้ว ด้วยตำแหน่งที่ตั้งของพระมณฑปบนภูเขา จึงทำให้เป็นจุดชมวิวได้หลายมุม ส่วนตัวแต่ยอดบนเป็นเครื่องตกแต่งประดับยอดพระมณฑปที่พบเห็นหัวๆ ไป

1.3 พระเจดีย์ พระเจดีย์ตันตั้งอยู่ตั้งจากพระมณฑปขึ้นไปประมาณ 300 เมตร เป็นส่วนที่ต้องใช้บันไดเดินขึ้นไป ค่อนข้างสูงชัน ความสำคัญของพระเจดีย์เป็นสิ่งก่อสร้างที่สร้างขึ้นในสมัยเดียวกันกับพระมณฑป ที่ปรากฏในปัจจุบันได้บูรณะขึ้นใหม่ ด้วยวัสดุก่ออิฐถือปูนยังคงศิลปะแบบเดิมไว้ รูปลักษณะ เป็นพระเจดีย์ทรงกลม ตั้งอยู่บนฐานแแพดเหลี่ยม มีมาลัยเการองรับองค์พระมัง ล่วนบนของเจดีย์เป็นชั้นป้องโถน ตั้งอยู่บนบลลังค์ ตามลักษณะรูปแบบเจดีย์ทรงกลม ตามคตินิยมในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ จอมอยู่หัว (รัชกาลที่ 4)

1.4 พระเจดีย์โรง ตำแหน่งที่ตั้งอยู่บนยอดเขา สร้างขึ้นในยุคเดียวกันกับพระเจดีย์ตันและพระมณฑป แต่เนื่องจากว่าตำแหน่งที่ตั้งอยู่บนยอดเขาในเขตทหาร จึงไม่สะดวกแก่การจัดให้เป็นจุดท่องเที่ยว

ภาพที่ 7 หอรำพันปูน

สัญลักษณ์	ความหมาย
■	ตำแหน่งอาคารโบราณสถานเขตสังฆาราม

ภาพที่ 8 แสดงตำแหน่งทรัพยกรรมการท่องเที่ยวด้านโบราณสถาน เขตสังฆาราม วัดเขabantหราย

2. กลุ่มโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ เขตสังฆาราม

2.1 พานักสมเด็จ เป็นสถานที่พักสำหรับสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ญาณวรากร) เมื่อครั้งมาพำนักระยะที่วัดเขabantหราย เนื่องจากสมเด็จฯเป็นพระลัษณะปามोกข์ได้ดูแลวัดนี้มาโดยตลอด รูปแบบสถาปัตยกรรม เป็นสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ ทรงตีก่อสร้างด้วยอาคารเครื่องก่อในปัจจุบันเป็นที่เก็บรวบรวมเครื่องใช้ของสมเด็จฯ เมื่อครั้งเสด็จเยี่ยมวัดเขabantหราย

2.2 วิหารบูรพาจารย์ เป็นอาคารรูปทรงจตุรมุขรูปแบบไทยประยุกต์ เป็นที่ประดิษฐานรูปปั้นบูรพาจารย์ของวัดเขabantหราย และโบราณวัตถุของวัด ซึ่งสามารถพัฒนาเป็นพิพิธภัณฑ์ของวัดเขabantหรายได้

2.3 นาฬิกาเดด ตั้งอยู่ด้านหลังของวิหารบูรพาจารย์ ในสมัยโบราณใช้เป็นนาฬิกาเดดเพื่อบอกเวลา ในยุคสมัยนั้นจะมีไว้ตามชุมชน ห่างจากเมืองหลวงโดยเฉพาะหัวเมืองสำคัญ นับว่าเป็นลิ้งสำคัญและดึงดูดใจของวัดนี้

2.4 หอรัช ตำแหน่งอยู่ทางทิศตะวันออกของนาฬิกาเดด ใช้สำหรับเป็นหอรัชตีบอกลัญญาณในการกิจของสงฆ์ ลักษณะรูปแบบเป็นหอรัชตีก่อรูปทรงแบบไทยประยุกต์สูง 5 ชั้น หลังคاثรงปีระมิด ประดับยอดใบเสมา

2.5 หมู่กุฎิสังฆ์ ลักษณะเป็นกุฎิหลังเดียว เพื่อให้พระสงฆ์พำนักระลังละ 1 องค์ ตามคติของพระนิกรยธรรมยุติบริเวณใกล้เคียงจะเป็นที่เจริญวิปัสสนาจกม รูปแบบเป็นอาคารก่ออิฐถือปูน เป็นลักษณะทรงไทยประยุกต์จำนวน 20 หลัง กลุ่มกุฎินับว่าเป็นตัวอย่างแก่การศึกษาลักษณะหมู่กุฎิตามคติธรรมยุติ

2.6 ศาลาราย หรือศาลาเก้าห้อง ตั้งอยู่บนเชิงเขาขึ้นตามบันไดแก้วทอดที่ 2 ตำแหน่งอยู่ใกล้กับหอรัช ภายในดีตอาคารแห่งนี้เคยใช้สำหรับนั่งเจริญวิปัสสนากรรมสัจจาน เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน ด้านข้างทำเป็นชั้มโค้งลักษณะเปลกตาปัจจุบันอนุรักษ์ไว้ในฐานะที่เป็นอาคารเก่าโบราณ

2.7 หอรัช ตั้งอยู่เชิงเขาห่างจากศาลาเก้าห้องขึ้นไปประมาณ 100 เมตร ลักษณะทรงสถาปัตยกรรมเป็นหอรัชปูนสองชั้น ลวดลายพนักกำแพงประดับกระเบื้องเคลือบแบบจีน เข้าใจว่าส่วนด้านล่างใช้เป็นหอกลอง ส่วนชั้นบนใช้เป็นหอรัช เพราะปัจจุบันยังปรากฏกระหงแขวนอยู่รูปแบบทางศิลปะเป็นรูปแบบตามพระราชประเพณี นิยมในรัชกาลที่ 3 ซึ่งจะพบทั่วไปในวัดที่กรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 9 รอยพระพุทธบาทแบบลังกานิยม

ภาพที่ 10 ศาลาปูนเก้าห้อง

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาคักยภาพที่เป็นคุณสมบัติของวัดเขabantหรายเพื่อวางแผนพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทและความสำคัญของวัดในทางประวัติศาสตร์ ทวัพยากรเหล่านี้ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

ทรัพยากรเหล่านี้ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และประเพณีวัฒนธรรม

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง "ศึกษาศักยภาพวัดเขางานรายเพื่อวางแผนพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว" ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

ผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ดังนี้

1.1 ควรพัฒนาสถานที่ตามบริเวณที่เป็นจุดสำคัญ ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและจัดตกแต่งบริเวณข้างเคียง ให้สวยงามเหมาะสมแก่การท่องเที่ยว

1.2 ควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับวัด บทบาทและความสำคัญของวัดต่อชุมชนท้องถิ่น โดยทำเป็นแผ่นพับ ป้ายโฆษณาขนาดใหญ่

1.3 ควรจัดทำป้ายชื่อแนะนำจุดสำคัญๆ ของ วัดให้ทราบประวัติความเป็นมา ให้จัดเจนเพื่อเป็นแหล่งข้อมูล ในการศึกษาค้นคว้า

1.4 ควรนำผลการศึกษาไปปรับใช้กับการศึกษา ศักยภาพวัดอื่นภายในจังหวัดชลบุรี เพื่อให้เป็นแนวทางในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว

1.5 ควรมีการศึกษาถึงการวางแผนวัดในด้าน การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการจัด การโฆษณาประชาสัมพันธ์ในภาพรวมระดับจังหวัด เพื่อให้วัด เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

กับการท่องเที่ยว

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ผลการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการ วิจัยต่อไปนี้

2.1 ควรสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ประวัติและผลงานของสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ญาณวรา gere) ที่มีบทบาทสำคัญต่อประชาชนจังหวัดชลบุรีและประชาชน ชาวไทย

2.2 ควรสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ประเพณีตักบาตรเทโวเพื่อเป็นข้อมูลในการอนุรักษ์และ พัฒนาประเพณีสืบไป

2.3 ควรสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ คติความเชื่อและประวัติความเป็นมาของรอยพระพุทธบาท

2.4 ควรสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ พระราชพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์ลัตยา

2.5 ควรสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยโบราณสถาน ประเภทวัด เพื่อวางแผนพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวใน ลักษณะนี้ ภายใต้จังหวัดชลบุรีและจังหวัดอื่นๆ ด้วย เช่น จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นต้น

2.6 ควรสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยด้านน้ำท่า และผลกระทบจากการจัดการโบราณสถานประเภทวัดให้ เป็นสถานที่ท่องเที่ยว

ภาพที่ 11

ภาพที่ 13 บันไดขึ้นไปยังมณฑปพระพุทธบาท

ภาพที่ 12 มนตบพระพุทธบาท

บรรณานุกรม

- กรรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. (2525). ประวัติวัดทั่วราชอาณาจักร เล่ม 1. กรุงเทพฯ: กรมการศาสนา.
- คณะกรรมการฝ่ายประมาณเอกสารและจดหมายเหตุ ในคณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชบรมหามงคงเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ
5 ธันวาคม 2542. (2544). วัฒนธรรมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์เอกลักษณ์ และภูมิปัญญา
จังหวัดชลบุรี. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ. กรมศิลปากร.
- โชค กัลยานมิตร. (2548). พจนานุกรมสถาบันกรรมและศิลปะเกี่ยวนெือง (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.
- พรศุลี อินยะรัตน์. (2547). ศึกษาสภาพและแนวทางการจัดการโบราณสถานเพื่อการท่องเที่ยว ในจังหวัดตรัง.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาไทยคดศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหกชั้น.
ยุพดี เสตพรรณ. (2548). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: พิศิษฐ์การพิมพ์.
- วรรณฯ วงศ์วนิช. (2546). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 2). คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสต์วิทยา.
- ศิลปากร, กรม. (2538). พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. 2504
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535. กรุงเทพฯ: ฝ่ายควบคุมดูแลรักษา กองโบราณคดี.
- _____. (2533). วิวัฒนาการพุทธสถานไทย. กรุงเทพฯ: ออมรินทร์พิริณตั้งการพิมพ์.
- ลันติ เล็กสุขุม. (2550). ศิลปะอยุธยา: งานช่างหัตถกรรมแห่งแผ่นดิน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เมืองโบราณ.
- สายยันต์ ไพรacha ณ จิตร์. (2548). การจัดการโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุและพิพิธภัณฑสถานโดยองค์กร
ปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: ศูนย์การพิมพ์แก่นจันทร์.
- เสรี วงศ์ไพจิตร. (2534). จุดทักษะของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว: ชั้นวนให้เกิดขั้นวนการนิเวศวิทยาทางการเมือง.
กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย